

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2-01-2019r. M. P. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpiła przeciwko Starostwu Powiatowemu w S. K. o uznanie za bezskuteczne oświadczenia woli pozwanego z dnia 14 grudnia 2018r. o wypowiedzeniu umowy o pracę na stanowisku Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w S. K. oraz przywrócenie jej do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy. W uzasadnieniu swego pozwu M. P. podniosła, przyczyny wypowiedzenia były nieprawdziwe i nie uzasadniały wypowiedzenia jej umowy o pracę.

W odpowiedzi na pozew Starostwo Powiatowe w S. K. wniosło o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska strona pozwana podniosła w pierwszej kolejności zarzut braku po stronie pozwanej legitymacji procesowej. Strona pozwana wywiodła, że M. P. pełni funkcję Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w S. K., który to urząd jest dla powódki pracodawcą jako samodzielna jednostka organizacyjna zatrudniająca pracowników w rozumieniu art. 3 Kodeksu Pracy. Ze Starostwem Powiatowym w S. K. powódki nie łączy i nie łączył nigdy stosunek pracy a oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z powódką złożone przez Starostę S. K. – stanowiło jedynie czynność z zakresu prawa pracy, realizowaną wobec kierownika jednostki przez uprawnioną osobę w ramach kompetencji ustawowych wynikających z art. 3⁽¹⁾ par. 1 ustawy z dnia 26-06-1974r. Kodeks Pracy w związku z art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 20-04-2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018r. poz. 1256). Z uwagi zatem na powyższe zdaniem strony pozwanej powództwo winno zostać oddalone z powodu braku legitymacji procesowej biernej.

Ustosunkowując się do zarzutu braku legitymacji procesowej po stronie pozwanej, pełnomocnik powódki pismem procesowym z dnia 12-03-2019r. podtrzymał swe stanowisko, iż pozwanym w niniejszej sprawie winno być Starostwo Powiatowe w S. K.. Na dowód tego stanowiska pełnomocnik powódki przedłożył do akt decyzję Starosty o powołaniu powódki na stanowisko Dyrektora PUP w S. K. a także decyzję Starosty o ustaleniu wynagrodzenia powódki. Pełnomocnik wywiodł, że idąc drogą rozumowania strony pozwanej, iż to PUP w S. K. jest pracodawcą powódki, należałoby uznać, że powódka jako dyrektor PUP winna napisać do siebie, iż odwołuje się ze stanowiska, a także takie wypowiedzenie sobie doręczyć i w postępowaniu przed sądem pracy występować po obu stronach procesu. (k. 77-78).

Na rozprawie w dniu 2-07-2019r. pełnomocnik powódki konsekwentnie jako stronę pozwaną w niniejszym procesie wskazał Starostwo Powiatowe w S. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25-10-2006r. M. P. powołana została przez Starostę na stanowisko Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w S. K..

Dowód: bezsporne a nadto akta osobowe powoda.

Pismem z dnia 14 grudnia 2018r. Starosta S.- (...) odwołał powódkę ze stanowiska Dyrektora PUP w S. K.,co jednocześnie skutkowało wypowiedzeniem jej umowy o pracę zawartej w dniu 20-05-1999r. z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31-03-2019r. .

Dowód: bezsporne a nadto akta osobowe powoda.

Dyrektora PUP powołuje i odwołuje Starosta, a organem właściwym do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy jest Starosta.

Dowód : bezsporne

Powiatowy Urząd Pracy jest jednostką organizacyjną powiatu . Pracodawcą dla Dyrektora Powiatowego (...) jest ten urząd a nie Starosta wykonujący w stosunku do niego pewne uprawnienia z zakresu prawa pracy, czy też Starostwo Powiatowe.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo M. P. o przywrócenie do pracy należało oddalić.

O takim rozstrzygnięciu Sądu w niniejszej sprawie zadecydowały zarówno względy proceduralne związane z uchybieniami procesowymi wniesionego powództwa.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę , wobec wniesionego przez stronę pozwaną zarzutu braku legitymacji procesowej biernej ,nie mógł pozostać obojętnym. Jak każdym postępowaniem sądowym, również procedura w sprawach ze stosunku pracy wytoczonych przez pracownika ,rządzi się pewnymi rygorami. W sytuacji gdy pracownik reprezentowany jest w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, rygory tej procedury stosowane być winny z pewnym obostrzeniem, w szczególności jeżeli chodzi o prawidłowe wskazanie strony pozwanej w procesie. O ile bowiem w myśl art. 5 k.p.c. Sąd powinien udzielać stronom działającym bez adwokata lub radcy prawnego wskazówek co do czynności procesowych, pouczać o skutkach tych czynności i skutkach zaniedbań, to pouczenie takie nie może dotyczyć tego, przeciwko komu powód powinien skierować powództwo, tym bardziej ,że korzysta z pomocy profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Do powoda bowiem należy określenie strony pozwanej w wytoczonym przez niego powództwie i on to ponosi negatywne konsekwencje związane z nieprawidłowym oznaczeniem tej strony.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie , pomimo wyraźnie sprecyzowanego zarzutu ze strony pozwanej o braku biernej legitymacji procesowej, pełnomocnik powódki konsekwentnie podtrzymywał stanowisko, iż to Starostwo Powiatowe w S. K. a nie PUP w S. K., jest pracodawcą powoda. W ocenie Sądu stanowisko to jest błędne. Zgodnie bowiem z treścią art. 3 kp. pracodawcą jest jednostka organizacyjna , choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna , jeżeli zatrudniają one pracowników. Przepis ten wprowadza jednolitą definicję pracodawcy, niezależnie od jego formy prawno-organizacyjnej, uprawnionego do samodzielnego zatrudniania pracowników,(we własnym imieniu) oraz do nawiązywania i rozwiązywania z nimi stosunku pracy. Aby taką jednostkę organizacyjną uznać można za pracodawcę, owa samodzielna zdolność do zatrudniania pracowników winna wypływać bądź z aktu powołania takiej jednostki organizacyjnej do życia, bądź też z regulaminu organizacyjnego tego podmiotu. W odniesieniu do Powiatowego Urzędu Pracy w S. K. powyższa kompetencja nie była sporna w sprawie. PUP w S. K. jest bowiem bezsprzecznie jednostką organizacyjną zatrudniającą pracowników. Wynika to Regulaminu Organizacyjnego PUP w S. K. gdzie w par. 15 ust. 7 pkt. 1 jest mowa o tym, że do wyłącznej kompetencji Dyrektora PUP należy “nawiązywanie w imieniu (...) i rozwiązywanie stosunków pracy z pracownikami PUP oraz podejmowanie innych czynności prawnych wynikających ze stosunku pracy. W ocenie Sądu ten właśnie przepis wewnętrzny stawia PUP w S. K. na pozycji jednostki organizacyjnej nie posiadającej wprawdzie osobowości prawnej, jednak - zgodnie z wymogiem art.3 kp. zdolnej do samodzielnego, czynionego we własnym imieniu, zatrudniania pracowników. W ocenie Sądu zatem PUP w G. jest pracodawcą dla zatrudnionych w nim pracowników jak również dla Dyrektora tego (...), niezależnie od tego komu powierzone zostały w odniesieniu do niego pewne czynności z zakresu prawa pracy. Przeniesienie bowiem tych kompetencji na inny szczebel - ze względów lojalnościowych i organizacyjnych, nie oznacza bowiem zmiany pracodawcy. M. P. bowiem zatrudniona została na podstawie umowy o pracę nie jako pracownik Starostwa , dla których pracodawcą jest Starosta a jedynie jako pracownik jednostki organizacyjnej powiatu, jaką jest PUP zgodnie ze Statutem Powiatu .

W kwestii tak określonego pracodawcy dla dyrektora państwowej jednostki organizacyjnej niejednokrotnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy. I tak w wyroku z dnia 19.12.1997r. I PKN 448/97, Sąd Najwyższy stwierdził, że pracodawcą dla Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy jest ten Urząd, czy też podobnie w wyroku z dnia 20.10.1998r. I PKN 390/98; z dnia 4.01.2008r. I PK 187/07. Z uwagi zatem na powyższe stwierdzić należy , że zarzut strony pozwanej – Starostwa Powiatowego w S. K. odnośnie braku legitymacji procesowej , jest w ocenie Sądu jak najbardziej uzasadnionym, dlatego powództwo w odniesieniu do tak określonej strony należało oddalić.

Wobec konsekwentnie wyrażanej przez stronę powodową woli pozwania w niniejszej sprawie Starostwa Powiatowego, Sąd pracy nie mógł z urzędu wezwać do wzięcia udziału w sprawie PUP w S.K. – jako strony pozwanej w trybie art. 194 kpc. albowiem Sąd ten nie może dokonywać z urzędu takiego wezwania (art. 477 kpc) - wbrew woli pracownika. (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13-09-2006r. II PK 357/05). Zgodnie zaś z postanowieniem SN z dnia 22-07-2014r. (III PZ 8/14), sąd pracy nie ma obowiązku poszukiwania z urzędu za stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego- podmiotu, który powinien być pozwanym w sprawie, ani do zastępowania profesjonalnego pełnomocnika procesowego we wskazaniu „ właściwie oznaczonej strony pozwanej”. Sądy pracy nie mogą z naruszeniem zasady kontrydiktoryjności procesu cywilnego zastępować profesjonalnych pełnomocników procesowych we wskazaniu (nazwaniu) strony pozwanej.

Nie mniej jednak , niezależnie od przyczyn proceduralnych, z powodu których Sąd oddalił powództwo, również materialno-prawny charakter żądania powódki nie zasługiwał zdaniem Sądu na uwzględnienie. Powódka w pozwie wniosła o uznanie za bezskuteczne oświadczenia pozwanego z dnia 14-12-2018r. w przedmiocie odwołania jej ze stanowiska Dyrektora PUP w S. K., skutkującego rozwiązaniem z nią stosunku pracy na podstawie powołania oraz o przywrócenie powódki do pracy na poprzednio zajmowanym stanowisku.

W ocenie Sądu, wobec odrębnego i wyczerpującego uregulowania w kodeksie pracy kwestii nawiązania i rozwiązania stosunku pracy na podstawie powołania w art. 68 -72 kp., bezzasadnym jest dochodzenie roszczeń ze stosunku pracy na podstawie przepisów ogólnych kp.

W niniejszej sprawie nie ulega bowiem wątpliwości, że M. P. łączył z pracodawcą Powiatowym Urzędem Pracy w G. stosunek pracy na podstawie powołania. Od dnia 2.06.1996r. stan prawny w zakresie możliwości zatrudniania na podstawie powołania uległ zasadniczej zmianie w wyniku nowelizacji art. 68 kp. dokonanej przez ustawę z dnia 2.02.1996r. O zmianie ustawy Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 24, poz.110)/. Po tej nowelizacji przepis ten stanowi, że stosunek pracy nawiązuje się na podstawie powołania w przypadkach określonych w odrębnych przepisach. Dla Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy przepisem takim jest art. 5 i 5a ustawy z dnia 20.04.2004r. O promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz.415) a wcześniej art. 6a ust. 2 ustawy z dnia 14.12.1994r. O zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. Nr 25, poz.128). Zgodnie z dyspozycją tych przepisów powódka powołana została na swoje stanowisko przez Starostę. Stosunek powołania istnieje zatem niezależnie od zawartej z Dyrektorem PUP umowy o pracę i z uwagi na taki tryb nawiązania stosunku pracy ,stosować należy w odniesieniu do odwołania powoda przepisy rozdziału III oddziału I kodeksu pracy, w tym również przepis art. 69 kp. Zgodnie z jego treścią , jeżeli przepisy niniejszego oddziału nie stanowią inaczej, do stosunku pracy na podstawie powołania stosuje się przepisy dotyczące umowy o pracę na czas nieokreślony, z wyłączeniem przepisów regulujących:

- tryb postępowania przy rozwiązywaniu umów o pracę
- rozpatrywania sporów ze stosunku pracyw części dotyczącej orzekania:

a) o bezskuteczności wypowiedzeń

c) o przywracaniu do pracy.

W aktualnym zatem stanie prawnym pracownik odwołany ze stanowiska w sposób równoznaczny z wypowiedzeniem umowy o pracę, może dochodzić jedynie odszkodowania przewidzianego w razie wypowiedzenia umowy o pracę, zaś pozostałe roszczenie tj. roszczenie u uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne i o przywrócenie do pracy, jako bezzasadne winny zostać oddalone.

Z uwagi zatem na powyższe orzeczono jak w pkt. I wyroku , po oddaleniu przez Sąd wniosków dowodowych strony powodowej, których przeprowadzenie Sąd uznał za bezcelowe wobec uchybień proceduralnych pozwu.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu wynikającą z art. 98 kpc, z zastosowaniem obowiązującej stawki za wynagrodzenie radcy prawnego.

Sędzia Justyna Przybylak